

[Johs. Christiansen.]

genstand for en efterforskning, men om hvilke det erklæres, at der ikke er noget at sige dem på, vedblivende skal stå i kartotekerne.

Det næste, jeg gerne vil sige til den højtærede minister, drejer sig om noget, jeg heller ikke var tilfreds med, nemlig at ministeren ikke drog konklusionen af den stikprøve, der blev foretaget med hensyn til de 4 500 personer. Jeg sagde i min tale før, at konklusionen efter min opfattelse måtte være den, at man skulle gå videre med lignende stikprøver, da det altså har vist sig at have været en ganske virksomhedsfuld kontrol. Det synes ministeren altså ikke det har været, uagtet ministeren på grundlag af en sådan kontrol kan erklære, at ingen af de 4 500 er i kartotekerne.

For det tredje vil jeg gerne for anden gang spørge den højtærede justitsminister om, hvad ministeren mener om det udvalg, jeg rejste spørgsmål om.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Det ville naturligvis have forbavset mig, hvis det ærede medlem hr. Aksel Larsen var fuldstændig enig med mig i synspunkterne vedrørende efterretningstjenesten, men jeg synes nu alligevel ikke, det er lykkedes ham at konstatere nogen egentlig uoverensstemmelse mellem det, jeg sagde forleden dag, og det, der foreligger. Det, jeg har sagt ved første lejlighed, og det, der her foreligger, viser snarere, at der ikke er nogen uoverensstemmelse, i hvert fald hvis man vil læse det på rette måde.

Forsåvidt angår det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var inde på i sidste omgang, nemlig om det negative resultat af en undersøgelse fortsat bør stå i kartoteket, fremhævede jeg ved min redegørelse forleden, at det for mig er en given ting, at efterretningstjenesten må tilrettelægge sit arbejde sådan, at man kan finde frem til undersøgelser, der har haft det negative resultat, at den pågældende person er gledet ud af billedet som en person, for hvis forhold politiet ikke har grund til at interessere sig.

Det forslag, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen stillede, at et udvalg skulle undersøge visse spørgsmål, synes jeg det er vanskeligt at tage stilling til på det foreliggende grundlag. Jeg er ikke ganske klar over, om det ærede medlem mener, at alle rigsdagens partier skulle være medlemmer af dette udvalg.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Jeg har også hørt om en nu snart årgammel udtalelse af en hjemmeværnskonsulent. Der foreligger ikke noget nøjagtigt referat, og udtalelsen er som sagt et år gammel; derfor er det lidt vanskeligt nu at rekonstruere den. Det er imidlertid klart, at det, der foreligger, er, at en hjemmeværnskonsulent, ikke som embedsmand, men netop i kraft af det frie ord, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen udtalte sig så stærkt til fordel for, har advaret mod den neutralistiske tendens, som Chr. Torpe, Elin Appel og flere andre gjorde sig til talsmænd for.

Det ærede medlem er vidende om, at vedkommende af mig som hans foresatte har fået at vide, at det var uheldigt på den måde at drage bestemte personer frem. Alligevel spørger det ærede medlem: Hvad er der sket med vedkommende? Jeg kan på den anden side ikke se, at det er en alvorligere forseelse, end når en af de forulempede, Chr. Torpe, på et møde i Ribe for kort tid siden udtalte, at så længe vi her i landet har et hjemmeværn med Frode Jakobsen og Johnstad-Møller i spidsen, bliver der ikke gode tider i Danmark. Denne udtalelse er ganske af samme almindelige politiske karakter som den advarsel, vedkommende hjemmeværnskonsulent har udtalt.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen bekender sig til det frie ord. Det gør jeg også, og jeg tager det ikke højtideligt med hr. Torpes karakteristik. Til gengæld synes jeg ikke, man kan være hverken forbavset eller forarget, om andre også forbeholder sig retten til at svare overfor sådanne udfald.

Endelig stemplede jeg, da jeg stod på